

Albert-Lőrincz Márton
A vörös szőnyeg és én
(I.)

(Intonáció)

Vers lesz-e ez, vagy tegez, amelyből nyílvevesszők kilesnek?
Hírbe ír-e: honnan jöttél s megáll-e: most merre tartasz?
Célja lehet a végtelen? De hol és mikor kezdődik el?
„Nagy valószínűséggel el se jön soha.”*

A hír elkészül hétfőre, biztosan elég lesz hét főre,
sárkányok testén nőtt hét fejbe:
olvasók, ihletők, ítések, barátok, magam,
s kik rangjaik vállukon cipelik,
csipkedik madarak viseltes agyvelőm,
s a három Moirák.

Hajalom hagymaház hártáim befele,
úgy, amint asszonyok fedik fel testüket,
s káposzták fodrai a sápatag csírát.

Hat fő a másoké, de egy a Költőé...

Hol hírek susognak és nyilak suhognak,
ott is kedvét leli ő maga, s csoda-e:
a három szeszélyes, földsüket Moirák.

* Hadnagy József: *Száműzetés*

(Aki sikolt)

„ne higgyétek hogy föltámadni könnyebb,
mint megszületni”
Kocsis Francisko: *Lázár feltámadásáról*

Sikoltana, ha tudná,
hol ébred föl s mikor,
az, ki megszületik,
de csak ordít, amikor
hangja elhagyja legelőszőr,
s örömmel telít futó perceket,

körbeállják rokonok s vének,
s akik őt nemzették kéjben,
s akik mostantól megszeretik,
s akik gyűlölik semmiségekért,
s akik megágyaznak az irigységnek
s vele hálnak,
és idők múltával kitárják az ajtót,
hogy belépjen rajta az, aki sikolt.

(Fölsír)

Alvásból ébred,
fölsírt, mindenki úgy tesz,
mintha nem tudnák,
hogy a torokból jövő
hang a csönddel lesz rokon.

(Kinőtt réklik)

Miután a kinőtt rékliket
nejlonzsákokba csomagolják
és kiteszik, magunknak való
ruhát keresünk. Szeretnénk a
királyt követni, de tévelygünk
a konvenciókban. Így fogunk
kimenni a kiskapunk elé.

(A vörös szőnyeg és én)

Jövet az úton sok bámészkodó
között, a rendezőség néhány tagja
vörös szőnyeget terített a földre, karöltve,
de még nem tudták, ki jár arrafelé.

Hihették, hogy a fejedelem jár erre,
kinek hintójában a dísztelen idő
megállt. A téren most serte-perte
libériás bókolók feszengnek.

Hát volt nagy ámulat, amikor
feljött a fény az égre, s vidor
lámpásként világított körbe,
és nem a fejedelem lépett a szőnyegre.

S volt nagy riadalom: most hogyan számolják el a csillogó hódolat s a kiterített vörös szőnyeg drágaságát a költségvetési táblában?

De, mert az ősz oly kincseket rejt kirakodva — hulló színeket a falevelekben —, mely mindent eltemet, átfestette ingyen a vörös szőnyeget.

És megnyugodtak a sok serte-perték, bezsebelvén a költségvetési pénzt, a tündöklő emberi ricsajgás is elült, de bennem sajgott tágra nyílt szemük.

(Bekopogtunk)

Egyszer csak bent vagyunk a házban.
Nem is emlékszünk a kopogtatásra.
Emlékszünk arra, hogy
hogyan készülődtünk.
Emlékszünk arra, hogy
a magunk akaratából jöttünk
és bekopogtunk.
Nem emlékszünk arra, hogy
ki fogadott.
Az ajtó előtt többen álldogáltak.

(A vers születése)

Hát elhordoz tenyerén az idő,
nincs benne semmi kétely,
de milyen minőségben göngyöl lepedőbe,
hozzám szegődve?
No, hát ez az!

Ha légy lennék, összecsapna menten,
mintha nyugalma zavarná a rendem
oda-vissza röpködése.

Leszek
asztali lámpám fényében
meg-megvillanó légy,
vagy a szivárványban a távolság?
Leszek betű sárga pergamenen?

Hogyan maradok meg az emlékezetben?
 Idegenek közt?
 Otthonomban?

(Bérlet)

Első szabályként
 beírják a naplóba,
 hogy a szabadság
 ára nagy: határait
 évekre kijelölik,

aztán a naplót
 elteszik és sorsára
 hagyják egy poros,
 biztonságosnak gondolt
 helyre — nem kérik számon.

Pálffy Tamás Szabolcs
 (1979–2019)

Adódjanak össze a kultúremberek!

Tóth László nyugalmazott tanár, volt kórus- és szólamtárs emlékére*

Tanár úr, készültem: nem matekórára,
 hetente, kedd este, kóruspróbára.
 Hét éve láttalak, de élsz emlékemben:
 egymás mellett ültünk a zeneteremben.

Tegeződjünk, Tamás! — ezért most e hangnem,
 közvetlen, mert olyan volt a kapcsolatunk.
 Választmányba hívtál magyar ügyeinkért,
 megérttetted velem: van közös feladatunk.

Tanár úr, én láttam: mennyit fáradoztál,
 Marosszentgyörgy példa: van magyar jelen!
 Évtizedek munkája kárba nem veszett!

Májustól a község szegényebb nélkülöd.
 Éneklő közösség legyen koporsódnál,
 Adódjanak össze a kultúremberek!

Szatmárnémeti, 2019. április 30.

*Marosszentgyörgyi Soli Deo Gloria Ökumenikus Vegyeskar
